

afgaaede kommunale Raad tog 4, der kunne I for Fremtiden uhindret tage 5, hvor de toge 40, kunne I tage 50, hvor de toge 400, kunne I tage 500, det er der intet til Hinder for; men der udover kunne I ikke komme, saa er der lukket af, Kassen er laaset. Der bliver ganske vist leveret eder en Nøgle, men den lukker ikke op, før I have været henholdsvis ved Amsraadet og Indenrigsministeren og faaet dem til at pille lidt ved Laasen. Ville de det, er der ingenting i Vejen, saa kunne I lukke op, og saa kunne I tage af Kassen, hvad I ønske. Men ville de ikke det, kan eders Nøgle ganske vist ikke bruges, før der ligesom i Eventyret er udtalt det berømte „Sesam“, som i dette Tilfælde betyder en lille Manøvre, der kaldes Omvalg. Først naar det er sket, kunne I gøre eder til gode lige saa meget, I have Lyst, naar I blot ikke overskride Grænsen af det, I tidligere have forlangt. Derfor skulle I lukke Munden godt op i Tide, thi naar I blot ikke overskride det, I have forlangt, kunne I tage for eder af Retterne lige saa galt, I ville.

Saa siger man: Men den anden Laas er da ypperlig, den sætter dog en Stopper for Misbrug derved, at Skatteprocenten ikke maa overstige 8 i Forbindelse med nogle andre Bestemmelser. Ja, den Dag kommer vel nok — deri maa jeg være enig med det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) —, da man kommer op ogsaa over denne Grænse. Men der er dog virkelig et godt Stykke der hen til endnu, inden vi naa denne Grænse, saa foreløbig er denne Laas egentlig kun til Stads, til Pynt, thi den kommer slet ikke til Anvendelse. Den hænges op oven over Kassen, og der pynter den ganske godt. Der er skrevet paa den med gyldne Bogstaver: Kommunens Skatteprocent maa ikke overstige 8. Disse 8 pCt., som ikke maa overstiges, har man altsaa stadig for Øje. Men jeg skulde tage meget fejl, om ikke den Del af Raadet, der er sat ind særlig for at skaffe ny og kostbare Foranstaltninger tilvejebragte, ret hurtigt kommer til at læse nedenunder, i Tanken i alt Fald: Skatteprocenten bør ikke være ret meget under 8. Det er rigtigt, at den maa ikke være over 8, men nu er dette „8“ en Gang brugt, og man bør derfor stræbe efter at komme saa nær op som muligt til de 8.

Og hvad betyder det saa egentlig, mine Herrer? Ja, jeg har ikke nogen samlet Fortegnelse over, hvad Sognekommunernes Skatteprocent er, og jeg kan derfor

ikke for Sognekommunerne gøre op, hvad Skatteprocenten er, det vil sige Skatteprocenten i Lovens Forstand, thi det maa vi jo vel huske paa, at Kommunens Skatteprocent i Lovens Forstand i de allerfleste Kommuner er noget andet og vidt forskelligt fra, hvad Ligningsprocenten er. Jeg kan som sagt ikke opgøre, hvorledes dette Forhold ser ud for Sognekommunernes Vedkommende. Efter de Oplysninger, jeg sporadisk har kunnet samle, tror jeg, at Sognekommunernes Skatteprocent i Lovens Forstand ligger mellem 1—2 pCt. Derimod har jeg faaet Købstædernes Skatteprocent opgivet ganske nøjagtigt, og det viser sig da, at den nuværende kommunale Skatteprocent for 7 af vore Købstæders Vedkommende er under 4, for 30 Byer ligger mellem 4 og 5, for andre 30 mellem 5 og 6, og kun for 6 Byer er den over 6 pCt. Disse 6 Byer kunne nok i Løbet af nogle faa Aar avancere op til 8, og saa skal det jo forsøges, hvad Laasen dur til. Men i øvrigt er der et meget betydeligt Spring, inden Landets Bykommuner i det hele nærme sig op til det, hvor Laasen kan komme til at virke.

Anderledes forholder det sig, naar man ser paa Ligningsprocenten. Den er i 16 Købstæder mellem 6 og 7, i 20 mellem 7 og 8, i 15 over 8, og i en eneste Købstad er den 12. Men det beviser altsaa, hvilken Forskel der er mellem den kommunale Skatteprocent og Ligningsprocenten. Naar den kommunale Skatteprocent kommer op til 8, betyder det i runde Tal, at Ligningsprocenten er oppe paa mindst 12. Dette turde dog være ret urimeligt endog for Købstæderne, og i alt Fald vil det være ganske urimeligt at tænke sig en saadan Beskatning for Landkommunerne. Jeg vil derfor ikke give ret mange Øre for denne dobbelte Skattelaas. Jeg vil give Afkald paa den for en ret billig Penge, og det forekommer mig, at der egentlig ikke fra nogen Side kan være særlig stor Lyst til at beholde den. Naar ikke en Gang de Herrer Socialdemokrater sætte Pris paa at have den, ser jeg egentlig ikke, hvem den skulde glæde.

Hvad endelig angaar Spørgsmaalet om Opretholdelsen af Bestemmelsen om de direkte Vælgere til Amsraadene, skal jeg naturligvis erkende, at denne Bestemmelse er kommen ind som en Imødekommen mod de saakaldte konservative Interesser, og jeg erkender ligeledes, at saa længe denne Bestemmelse bestaar, kan den have nogen Betydning i den Henseende. Men efter den Forhandling, der fandt Sted her ved